

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XVII. De inventione Zachariae Prophetae & Stephani Proto-Martyris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

άμα ιελιανῷ τῷ παιδὶ αὐτοπεμφθεῖς εἰς
ιταλίαν πειν φθάσαι, καὶ την ὁδὸν κίνναται
ἐπολλῷ γένεσον αδοκήτως αναρέψαις ιοβι-
νότε θεομάζεις οἱ αυθεντικοὶ τύραννοι,
ζεύσος, καὶ ἀλλοι πλεῖστοι τέτοις, επιβε-
λοσανεῖς τῇ οἰωνίᾳ βασιλείᾳ.

A Juliano filio in Italianam missus, antequam
cō pervenisset, in itinere est occisus. Nec
multo post Jovinus & Maximus Tyrani-
ni, quorum superius mentionem feci-
mus, ex improviso interfici sunt: Sarus
item & alii præterea complures, qui Hon-
orii Imperio fuerant insidiati.

CAPUT XVI.

Κεφ. 15.

περὶ τῆς πρατῆν τοῦ οἰωνοῦ Θεοφλεῖσι, καὶ τῆς τελευτῆς αὐτῆς
χριστῶν διαδόχων αὐτᾶς, οὐλιντικανῶν καὶ θριατῶν
θυματρῶν, εἰς περὶ τῆς τοῦ θεοῦ πρεσβείαν,

*De Divini numinis erga Honorium benevolentia; & de ejusdem obitu, item de suc-
cessoribus illius, Valentiniā scilicet &
Honoria filia. Et de pace qua tunc fuit
ubique terrarum.*

TΑῦτα ἡ καλαλέγειν, σὺν ἐπὶ Σπαρθίος
καιρῷ ὄμως οἵ εὐαγγελιώς εμνησθην,
οἷς ἀν ἔχομεν εἰδέναι, δέκειν βασιλεῖ πρέσ-
βυταλινῷ προστάτε, επιμελῶς τὸ θεῖον πρεσ-
βεῖαν, ὅποιος καὶ ἐποιόβασιλες εγένετο τέτω
γεωμηνὴ γαλλοπλακιδία, ὁμοπατεία αν-
τεῖ ἀδελφή, αὐτοπλιστίας πολὺν πειράμενη
λόγον τὸ θρησκείας γέντον ἐκκλησίων ἀγέλαι
ἡ ταύτην καντάνιος ὅτινι κωνσανίνε τυρα-
νιδα κατελών, αὐτὴν μαχιμώταλος καὶ σραζή-
γικός ὃν ὁ βασιλεὺς γεράπερν, τῇ ἀδελφῆς ε-
φίνω. Καὶ πλεγμὸν καὶ τῇ κοινωνίᾳ τοῦ προστάτε
επίμπειν ὀλίγον ὃ χερόν επιβιώσας επελύ-
τησεν, γαλενίηναν τὸν ὄνωρες διαδόχον καὶ
ἰνωρίαν, παιδίας καταληπτών σύντετων. Καὶ μεν
περὶ εἴω τῆς δέχομέντης, πολεμίων ἀπή-
λατο, καὶ σὺν κοσμῳ πολλῷ τῇδε ιδύνειο
τελάτην πάντων δόξαν ἦν γὰρ ἔτι νέος ὄντε-
των ἑδόνιον ὃ οὐ θεος προφανῶς ηδεστρη παρ-
έστη βασιλεία, καὶ μόνον ἐξ απροσδοκίτης τῇ
φειτῇ πολέμους ὥδε διατεθεῖς, ἀλλὰ καὶ
πολλῶν ἐπὶ δύτεσσι πάλαι διδοκυμητῶν
τεισερατώματα αναφανῶν οἷον δὴ καὶ Στε-
φάνως συνέει ἐπὶ Ζαχαρίᾳ τῷ παλαιόλεγῷ
προφήτῃ, καὶ σερφανῷ τῷ διακόνῳ χριστον-
τάλι: τελετῶν αποσόλων ἐκάλεσες ὃ τῆς θυ-
ρέσεως προσδέξας καὶ θείας στον, αναγκαῖον
ἀπειντὸν τρέπον.

Sed hæc sigillatim recensere, non est
Shujus loci. Obiter tamen commemo-
randa esse duxi, ut ex iis perspicere
possemus, Imperatori ad custodiam Im-
perii sufficere, si studiosus sit Divini nu-
minis cultor: cuiusmodi certe fuit Im-
perator iste. Degebat cum illo Galla
Placidia soror, eodem patre nata: ipsa
quoque religionis & Ecclesiarum maxi-
mam curam gerens. Eam uxorem duxit
Constantius, is qui Constantini Tyran-
nidem extinxerat, vir strenuus & rei bel-
licæ peritissimus. Quem Imperator re-
munerans, sororis conjugio, & purpurā
ac diadematè, Imperiique consortio ho-
noravit. Verum hic cum exiguo tem-
pore supervixisset, defunctus est: relictis
liberis, Valentiniā qui postea in Impe-
riō successit, & Honoria. Peridem tempus
Orientis Imperium hostibus penitus
vacuum erat, & præter omnium exspe-
ctionem summo cum decore repu-
blica illuc gerebatur. Quippe Imperator
adhuc infirmā aetate erat: Sed Deus pra-
senti tum Imperio delectari videbatur,
quippe qui non solum bellicos motus
præter omnium sententiam hujusmodi
exitu terminaverit: verum etiam mul-
torum qui sanctitatis causā olim cele-
bres existissent, sacra corpora pate-
fecerit. Cuiusmodi illud est, quod tunc
temporis evenit in Zacharia, vetustissi-
mo propheta, & in Stephano diacono, ab
Apostolis ordinato. Utriusque autem
inventio cum admiranda sit ac plane di-
vina, quomodo acciderit, necessario ex-
ponendum est.

Κεφ. 16.

πρὶ τῆς οὐρίσεως Ζαχαρίαντον προφήτην, καὶ τοικτήν προ-
τομάτυρος.

CAPUT XVII.
*De inventione Zacharie Prophetæ & Ste-
phani Propto-Martyris.*

Ordiar autem à Propheta. Cha-
phar Zachariæ, vicus est in finibus

Eleutheropolis, urbis Palæstinæ. Hujus A Procurator erat Calemerus quidam, ad dictus glebae: domino quidem suo fidus: sed gravis ac morosus, & erga finitimos rusticos injustus. Hujusmodi cum esset, tamen Prophetæ vigilanti appetens, se ipsum manifestavit. Ostenlo q: quodam horto: Hic, inquit, fodito, mensurâ duorum cubitorum ductâ à maceria in hortum, secus viam quæ dicit ad urbem Bitthereban. Reperies autem arcam dupl. cem: interiorem quidem ligneam; plumbeam vero exteriorem: & circa arcam vas vitreum aqua plenum: duos item angues mediocri magnitudine, mites atque innoxios; ita ut mansueti esse videantur. Igitur Calemerus ex Prophetæ mandato ad locum monstratum profectus, manum operi admovere coepit. Cumque juxta signa quæ supra retulimus, sacra capla aperta fuisset, apparuit divinus Prophetæ, albâ veste induitus, quippe qui sacerdos etiam, ut opinor, fuisset. Porro sub pedibus illius, extra arcam tamen, infans jacebat regia lepulturâ honoratus. Habet enim auream coronam in capite: aurea item calceamenta & vestem pretiosam. Cumque sapientes & sacerdotalis ordinis viri de hoc puero ambigerent, quisnam & unde esset, & quam ob causam ejusmodi veste amictus esset, ajunt, Zachariam qui tum monasterio in Geratis præterat, vetustum quandam Hebræorum librum, non tamen Canonicum, forte nactum esse. Scriptum erat in eo libro, Joas regem Judæorum, cum Zachariam Prophetam interfecisset, non multo post domi acerbissimâ calamitate perculsum fuisse. Septimo enim die post necem Prophetæ, filius ipsi jucundissimus repentiâ morte interiit. Cumque eam calamitatem Dei indignatione sibi inventam esse conjiceret, puerum sub pedibus Prophetæ humari præcepit: hoc modo sati faciens pro his quæ adversus Prophetam commiserat. Atque hæc quidem ita accepi. Cæterum Prophetæ, licet multis ante æstatibus sub terra conditus fuisset, integer nihilominus apparuit, ad cutem tonsus, naso recto, barba modicè promissa, capite breviore: oculos habens paululum cavos, & supercilii obtectos.

Finis opere atque auxilio Sanctissime Trinitatis.

Τερεπόλεως τὸ παλαιόντος ἐπέλεσπενε γῆ τῶν καλύμερός περιόδευλος τῷ ἀγρῷ Σίνες μὴν τῷ κεκλημένῳ χαλεποῖς ἔδυσκολος, ἡ οὐτέ τές ὄμοδες αγροκτῆς αδικος τοιταῦδε οὐλιά παρεπιδέσις ὁ τοφόποτης, εἰσὶ δὲ καλεύνοντες τὴν κῆπον τηνά επιδέξας, αὔγε δὲ σιδαδεῖ ὄρυζον δύο πήχεδε φη, σιναμέλεσας αποτελεῖσθαι τὸν κῆπον, παρεῖ τὸν ἐδανιλὸν ἐπιβιθεζεῖν τὸν πόλιν ἀγροτῶν διεγένετο δὲ λάρνακα διπλῆν, ξυλίνην τὴν ἐδανιλὸν μολυβδῆν τῇ εξωθεντικῇ αὐφίσῃ τὴν λάρνακα, οὐλιάν τοκδούσι πληρεσθενδάτων, καὶ δύο οὐρανοὶ μετείσεις, οὐ πέρασκή αἴλαστες, αἱ δοκεῖν χρονίδες εἶναι τῇ Κύπρῳ συνταξεῖν τὸ τοφόποτη παραχρόμενος καλύμερος ἐπὶ τὸν διπλωθέντα Σπον, παραδημέρηγε εἰχεῖσθαι δὲ τοῖς προρημένοις συμβόλοις αἰνακαλυφθέοντας τοις πρᾶσι Θήκης, αὐνεφάνιον δὲ Ειρηνοφότης, λακκήν σοληνήμφιος μένος, αἵ γε οιμαχίας ιερᾶς ὡν ὑπὸ δέ τε τὸ πόδας διῆσεξαντελαρηνοφότης παδίον εκθεβασιλῆς ιερωμένονταφῆς εἰχε μὴν γῆ, ἐπὶ μὲν τὸ κεφαλῆς, χειρῶν σεφαγον· χειραδέσταί ιεροδηματα, κατὰ διδητατιμιαν· ἀπορθύλων δέ τῶν θεοφότην κατερέων τεστέτετε παδίοις, πίτετε κατηπόθεν, καὶ εἰς χάρειν τοιαδένημφιεσο, λέγεινταχαρειαν τὸν πορφύρην αἰνελαίος δὲ τῆς ιερᾶς βασιλῆς, οὐκ εἰς μαχαιρῶν τὸν οικον χαλεπηχεστασιμφορον εἰδόμην θημέρα τῆς αἰνελεσταστοφότης εἰπατην αὐτῷ μαλακεχαριομένος ὅπις αἰπολελαῖσι συμβαλῶν δέ τῇ θεομνιαν τῷ τοιετο παθηματισθεπεσεν, ιωδὸς τὸς πόδας αὐτοῦ τὸ μειράμονεθαψεν, αἰτολογύμενοφότην υπὲρ ὧν εἰς αἰνὸν ήμαρει καταλαμπή, αἴσιον δὲ περοφότης κατετερ πρὸ πλειστων θημεωνύπογλωκειμενοφότης, σῶος αὐνεφότην, εἰς χειραδέμφιον, διτύρροις, χρισάδα μετείσεις κατημεντεχών, τὴν δέ κεφαλῆς βεαχνέειν, καὶ τὸς οὐρανοὺς ὀλίγους εἰς βάθει της οὐρανού παλιπομένεις.

Τέλος σὺν τῇ ἀγίᾳ τριάδι.

INDEX